

Λόγοι διάφοροι περὶ ἐντολῶν, δογμάτων, ἀπειλῶν καὶ ἐπαγγελίῶν· ἔτι δὲ καὶ περὶ λογισμῶν καὶ παθῶν καὶ ὀρετῶν ἔτι δὲ καὶ περὶ ἡσυγίας καὶ προσευ-

χής.

1237.

Τοῦ αὐτοῦ ἔτερα κεράλαια.

1300.

Περὶ ἡσυχίας καὶ προσευχῆς· καὶ ὅτι χωρὶς ὁδηγοῦ εὐχερῶς συνεισέρχεται ἡ πλάνη.

1304.

Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ προσωποποιητικόν, καρακτῆρι μικτῷ, διαλογικῷ, καὶ μάλιστα δικανικωτέρῳ, τίνας δὲν εἴποι λόγους, διμένψιν.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τόμῳ λατινιστί.

1347.

γὴ κατὰ σώματος, δικαζόμενη μετ' αὐτοῦ ἐν δικασταῖς, τὸ δὲ σῶμα κατ' αὐτῆς. Καὶ τῶν δικαστῶν ἀπόρφασις· ἡ αὐτὴ δὲ καὶ λατινιστί· (ἐν σελ. 960—988).

1347.

Ἐπέρα μελέτη, καὶ αὕτη ἀντιθετικὴ ἀνασκευή.

Τίνας δὲν εἴποι λόγους σῶμα κατὰ φύγης δικαζόμενον μετ' αὐτῆς ἐν δικασταῖς.

1359.

Ἀπόρφασις τῶν δικαστῶν.

1372.

* Πίναξ τῶν περιεγραμένων ἐν τῷ ἑκατοστῷ πεντηκοστῷ τόμῳ λατινιστί.

1373.

ΤΟΜΟΣ 151

ΠΕΡΙ ΕΧΟΜΕΝΑ

(Συνέχεια Γ. Παλαμᾶ).

ΟΜΙΛΙΑΙ ΜΓ'.

- A'. Περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνης. 9.
 B'. Εἰς τὴν κατὰ τὸν Τελώνην καὶ τὸν Φαρισαῖον τοῦ Κυρίου παραβολήν. 17.
 Γ'. Εἰς τὴν κατὰ τὸν σεσωμένον "Ἄσωτον τοῦ Κυρίου παραβολήν. 32.
 Δ'. Εἰς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δευτέρας τοῦ Χριστοῦ παρουσίας· καὶ περὶ εὐσπλαγχνίας καὶ εὐποίεις. 48.
 Ε'. Εἰς τὴν Υπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἐν ᾧ καὶ περὶ σωροσύνης καὶ τῆς ἀντιθέτου ταύτης κακίας. 64.
 Ζ'. Προτρεπτικὴ πρὸς γηστείαν· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέτεως ὡς ἐπιτόμῳ. 76.
 Η'. Περὶ γηστείας ἔτερα. 88.
 ΙΙ'. Περὶ πίστεως· ἐν ᾧ καὶ τῆς κατ' εὐσέβειαν ὄρολογίας ἐκθεσις. 93.
 ΙΙΙ'. Έν τῷ κακῷ τῆς γηστείας καὶ προσευχῇ. 104.
 ΙV'. Τῇ δευτέρᾳ Κυριακῇ τῆς τεσσαρακοστῆς· καὶ πρὸς τὸν ἀκαίριας ὅμιλοῦντας ἀλλήλοις, ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἵεραῖς συνάξεσιν. 112.
 ΙΑ'. Εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν. 124.
 ΙΒ'. Έν τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῆς ἀγίας τεσσαρακοστῆς· ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς ἐπιμελείας τῶν ἔνδον λογισμῶν.

145.

ΙΓ'. Τῇ πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν γηστείων· ἐν ᾧ καὶ περὶ ἐλεημοσύνης.

157.

ΙΔ'. Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς ὑπεραγίας καὶ δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

165.

ΙΕ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

177.

ΙΖ'. Περὶ τῆς κατὰ σάρκα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας, καὶ τῶν διετίτης κεχαριτωμένων τοῖς ὡς ἀληθῖος εἰς κύτου πιστεύουσι· καὶ ὅτι πολυτρόπως ἐ Θεὸς δυνάμενος τῆς τοῦ διαβόλου τυραννίδος λυτρώσασθαι τὸν ἀνθρωπον, εἰκότως μᾶλλον ταύτη ἐχρήσατο τῇ οἰκονομίᾳ· ἐπιθεῖσα τῷ ἀγίῳ καὶ μεγάλῳ Σαββάτῳ.

189.

ΙΖ'. Δεικνύσσα τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ τὸ τῆς Κυριακῆς μυστήριον· καὶ εἰς τὸ τῆς καινῆς Κυριακῆς εὐαγγέλιον.

220.

ΙΗ'. Τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· ἐν ᾧ καὶ ὅτι πρώτη τὸν Κύριον ἡ Θεοτόκος εἶδεν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα.

236.

ΙΘ'. Εἰς τὸ κατὰ τὴν Σαμαρείτιδα τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον· καὶ ὅτι δεῖ καταφρονεῖν τὸν παρόντων.

248.

Κ'. Εἰς τὸ κατὰ τὸν εὐαγγελιστὴν Ιωάννην ὄρδονον ἑωθινὸν εὐαγγέλιον· ἐν ᾧ καὶ ὅτι μεγάλων δωρεῶν ἀξιωθήσονται· οἱ μέχρι τέλους μετ' εὐλαβείας ἐν ταῖς ἱεραῖς συνάξεσι παραμένοντες.

265.

